

Inspirație și pasiune

Proiect de orientare școlară și profesională

2021

„Dacă acțiunile tale îi inspiră pe ceilalți să viseze mai mult, să învețe mai mult, să facă mai mult și să devină mai mult, atunci ești cu adevărat un lider“.

John Quincy Adams

De ce acest proiect?

Anul școlar 2020-2021 a venit cu noi provocări pentru noi. Cum vom ajunge la elevii noștri pentru a-i orienta școlar și profesional? Cum îi vom inspira să facă alegeri? Așa s-a născut acest proiect „Inspirație și pasiune”. Din dorința de a ajunge la acei elevi care au nevoie de noi. Știm din experiența noastră că activitățile de promovare a profesiilor, în care invităm profesioniștii să le vorbească elevilor sau elevii se deplasează în mijlocul acțiunii pentru a cunoaște specificul unei profesii, sunt activități valoroase pentru elevi.

Cine sunt specialiștii care au răspuns acestui proiect?

Sunt oameni pe care îi cunosc personal și la care am apelat pentru a elabora această broșură. Sunt oameni pe care îi prețuiesc și la care am observat acea pasiune pentru ceea ce fac, care poate inspira tinerii. Sunt oameni deosebiți care au vrut să ne împărtășească din cunoașterea lor și să fie alături de tineri într-un an dificil.

Fără a avea pretenția că interviurile cu specialiștii din domenii variate vor acoperi toată nevoia elevilor de a se informa, aduc în fața dumneavoastră, a elevilor și părinților deopotrivă, o parte din experiența unor oameni care au răspuns la cele șase întrebări despre profesia lor:

- Ce profesie aveți?
- Cine, ce v-a inspirat în alegerea carierei?
- Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?
- Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?
- Care sunt avantajele profesiei?
- Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?

Vă mulțumesc tuturor!

Asistent social Eliza Ventaniuc

DAN DUMITRIU

PROFESOR UNIVERSITAR DR. HABIL.

■ *Ce profesie aveți?*

Pentru mine, este dificil de definit o profesie unică, prin prisma activităților desfășurate în prezent. Astfel, potrivit Nomenclatorului Profesiilor din România, activitățile pe care le efectuez în acest moment pot fi încadrate la trei profesii diferite și anume: profesor universitar (deoarece desfășor activități didactice la Facultatea de Geografie și Geologie din cadrul Universității „Al.I. Cuza” din Iași), cercetător (pe lângă norma didactică, o parte consistentă din timp este alocată activităților de cercetare) și cea de geomorfolog, introdusă de scurtă vreme în acest nomenclator. Ultima profesie, cea de geomorfolog, face referire la specialiștii care se ocupă cu studiul reliefului scoarței terestre, din punct de vedere al originii și al modificărilor în timp și spațiu. Modificarea formelor de relief se face prin intermediul proceselor de eroziune, transport și acumulare a sedimentelor. În contextul schimbărilor climatice actuale, o serie de procese geomorfologice (precum eroziunea solurilor, activitățile de eroziune și acumulare exercitate de către râuri, ape marine, ghețari, vânt, deplasările în masă de pe versanți) înregistrează o accentuare în ultimele decenii, cu efecte negative asupra societății umane. Din aceste motive, profesia de geomorfolog devine din ce în ce mai importantă în estimarea riscurilor naturale la care vor fi supuse comunitățile umane. În concluzie, din cele trei profesii enumerate, o rețin drept profesie de bază pe cea de geomorfolog.

■ *Cine, ce v-a inspirat în alegerea carierei?*

Ideea unei cariere legate de geografie a încolțit încă din clasa a IV-a. De atunci și până la admiterea la Facultatea de Geografie din Iași, doar în două scurte momente, am fost pus în situația de a renunța la acest țel. Primul moment a fost în clasa a VIII-a, atunci când doi dintre cei mai buni prieteni voiau să se înscrie la Liceul Militar, iar eu nu doream să mă despart de ei. Însă un accident nefericit a curmat din față acest fals vis. Al doilea moment a fost după prima nereușită la examenul de admitere la facultate. Și de această dată, divinitatea mi-a împrăștiat repede gândul de a renunța la geografie. Să revenim, totuși, la episodul din clasa a IV-a. După un extemporal (acea lucrare de control neanunțată, care debuta cu celebra frază „Scoateți o foaie de hârtie!”), la care am luat nota 10, învățătoarea și directorul școlii au scos elevii la „careu” (așezarea, în curtea școlii, sub formă de pătrat a elevilor), unde mi-au citit lucrarea și m-au felicitat. Lucrarea de control se dorea a fi o sinteză a principalelor caracteristici geografice ale județului Neamț (prin urmare, noi trebuia să facem o sinteză a materiei predate timp de aproape un an școlar). Faptul că acea lucrare a reușit să-i sensibilizeze pe dascăli, astfel încât aceștia să decidă să-mi prezinte „opera” întregii comunități școlare, a reprezentat o mare realizare pentru acel copil de clasa a IV-a. Atunci geografia a depășit calitatea de hobby și a devenit un țel pentru carieră, cu toate că, la început, acest deziderat a fost „depozitat” undeva în

inconștient. Cu timpul însă, acea sămânță sădită în clasa a IV-a a ieșit la iveală, devenind tot mai viguroasă, fructificând în final.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Evenimentul din clasa a IV-a a fost întregit, de către destin, cu alte câteva jaloane importante pentru cariera de astăzi. În acest context, trei repere importante au marcat evoluția profesională. Primul reper (care a confirmat faptul că sămânța sădită în clasa a IV-a merită a fi îngrijită) a fost pus în gimnaziu când, timp de patru ani, am avut drept profesor-diriginte un cadru didactic cu specializarea... geografie (Profesor Maria Lungu). Bineînțeles că, în scurt timp, am fost iarăși remarcat (din perspectiva afinităților pentru geografie), recompensa fiind includerea în echipajul expedițiilor școlare „Cutezătorii” (o adevărată mândrie pentru elevii de dinainte de '89). La sfârșitul clasei a VIII-a nu mai exista nici un dubiu (bineînțeles, după ce am trecut de acel episod efemer, cu Liceul Militar) legat de viitoarea mea carieră: va fi ceva legat de geografie. Însă „ce anume?” nu era conturat încă pe atunci. Al doilea reper este dat de faptul că în liceu (eu, copilul de muntean, ajunseseam acum în „marele târg al leșilor”) profesoara de geografie (soția unui renumit profesor universitar de... geografie) a fost, și de această dată, o persoană care iubea extrem de mult această profesie și care făcea totul pentru a avea discipoli de nădejde (Profesor Lavinia Șandru). Dânsa a fost cea care m-a „orientat” către Olimpiada și Facultatea de Geografie. În mare parte, destinul meu fusese pecetluit. Al treilea reper providențial a apărut în anul al II-lea de facultate, când profesorul Ioniță Ichim (în urma examenului la Geomorfologie!) m-a întrebat dacă nu vreau să lucrez în cercetare. Se poate refuza o astfel de ofertă? Bineînțeles că nu! La sfârșitul celor cinci ani de facultate, cercetarea geomorfologică mă aștepta la unele dintre cele mai vestite Stațiuni de Cercetare din țară (și, acum, pot să afirm cu tărie că nu numai din țară!) și anume Stațiunea „Stejarul” din Piatra Neamț. După o perioadă în cercetarea geomorfologică de vârf (alături de profesorii Maria și Nicolae Rădoane, Constantin Grasu, Crina Miclăuș etc.) m-am reîntors la Alma Mater, de această dată în calitate de cadru didactic. Pe parcursul a peste 20 de ani, am „străbătut” toate treptele carierei didactice academice, de la asistent la profesor.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Sincer să fiu, nu m-am gândit până acum la aspectele mai puțin plăcute ale profesiei și asta, poate, datorită faptului că aspectele pozitive dețin proporția covârșitoare. Totuși, după o analiză mai atentă, se pare că aspectele mai puțin plăcute sunt legate de eșecurile (de moment sau de durată) înregistrate de către foștii sau actualii studenți. Și anume, simt că, pentru orice nereușită de natură educațională a studenților mei, o parte din eșec îmi aparține. Astfel că această culpabilizare (adevărată sau neadevărată, cine poate ști?) se transformă într-unul dintre aspectele neplăcute ale acestei profesii. Legat de activitatea de cercetare, aspectele neplăcute pot să apară atunci când un anumit studiu nu-și atinge scopul propus, din cauza unor factori obiectivi sau subiecțivi. Oricum, reiterez prima concluzie și anume că aspectele pozitive au fost și sunt predominante.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Avantajele activităților desfășurate pot fi împărțite, în opinia mea, în două categorii principale, cu toate că, uneori, cele două se întrepătrund într-o anumită proporție. Cele două categorii sunt: pe de o parte avantajele sau satisfacțiile legate de activitatea didactică, iar pe de altă parte cele legate de activitatea de cercetare. În prima categorie intră satisfacțiile legate de realizarea pe plan uman și profesional a foștilor studenți. Nu vă închipuiți ce bucurie este în sufletul unui profesor când un fost elev (student) este remarcat (în sensul benefic!) în societate!? Atunci profesorul, plin de mândrie, spune: „Acesta a fost elevul (studentul) meu!”. Cum consideri că, pentru insucces, o parte din vină îți aparține, tot așa, și pentru succes, consideri că o parte (chiar dacă infimă!) poate reprezenta contribuția ta. În ceea ce privește avantajele/satisfacțiile profesiei de cercetător-geomorfolog, acestea sunt materializate prin posibilitățile de cunoaștere, în profunzime și nu doar ca simplu vizitator, a unor medii naturale variate. De exemplu, studiul reliefului carstic presupune cercetarea/vizitarea peșterilor și a altor elemente specifice acestui tip de relief (chei, canioane, creste montane etc.); dacă cercetezi relieful vulcanic, atunci trebuie să vezi un con vulcanic, un crater vulcanic etc.; dacă te interesează relieful glaciatic, atunci trebuie să ajungi în zonele în care au acționat ghețarii (zone montane sau în anumite zone situate la latitudini de peste 45°

din cele două emisfere) pentru a vedea circuri glaciare, văi glaciare, morene etc.; dacă obiectul de studiu al cercetării îl reprezintă relieful marin, în aceste condiții trebuie să te deplasezi până la țărmul mării, pentru a analiza falezele marine, plajele, cordoanele litorale, recifii etc. Fie că au fost practici itinerante cu studenții, fie aplicații practice legate de contractele de cercetare, toate au avut menirea lărgirii orizontului de cunoaștere în privința reliefului scoarței terestre, fapt trecut în categoria avantajelor profesiei.

■ ***Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?***

Fiind o persoană pentru care șansa alegerii carierei s-a manifestat de timpuriu (și a persistat până la îndeplinire), nu mă consider cel mai îndreptățit pentru a recomanda ingredientele rețetei magice, care să garanteze succesul într-o astfel de acțiune. Pentru astfel de recomandări există persoane abilitate, care propun o serie de repere ce pot fi luate în considerare în alegerea unei profesii. Totuși, din propria mea experiență, am putut desprinde câteva elemente, care pot să-i ajute pe cei tineri în conturarea profesiei viitoare. Raportându-mă la parcursul meu profesional, pot să afirm că alegerea unei cariere presupune, în primul rând, perseverență. De ce? Pentru mine și pentru foarte mulți alți colegi de

generație, accesarea la studiile universitare s-a materializat după unul sau mai multe eșecuri. Motivele erau reprezentate de numărul redus de locuri per specializare (de exemplu, la Facultatea de Geografie de la Iași erau doar 25 de locuri), numărul redus de facultăți de profil (în țară existau în 1986 doar 3 facultăți de Geografie), pregătirea foarte bună a candidaților (se pica cu brio la medii cu mult peste 9!) etc. Astfel, dacă după o serie de eșecuri, nu ai renunțat la țelul tău, înseamnă că perseverența a reprezentat unul dintre factorii reușitei tale. Parcursul meu profesional, flancat de o perseverență constructivă (nu de una care generează încăpățănare!), se regăsește foarte bine în maxima lui Napoleon Bonaparte: „Efortul își arată roadele după ce o persoană refuză să se oprească” sau în cea a lui Balzac „Numai perseverența duce la izbândă”. Alături de perseverență, în alegerea profesiei mele a contribuit esențial și permanenta informare (trebuie să te călăuzești după dictonul: „Informează-te înainte de toate!”), precum și conștientizarea abilităților și a cunoștințelor reale, întocmai ca în citatul din Larry Bird: „Un învingător este cineva care își recunoaște talentele date de Dumnezeu, trudește pentru a le transforma în abilități și folosește aceste abilități pentru a-și îndeplini țelurile”.

Maior PARIS HISUM

ȘEF BIROU INFORMARE-RECRUTARE / CENTRUL MILITAR JUDEȚEAN NEAMȚ

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt ofițer activ în cadrul Ministerului Apărării Naționale. În prezent sunt șeful Biroului Informare-Recrutare din cadrul Centrului Militar Județean Neamț, birou care promovează profesia militară și recrutarea tinerilor dornici să urmeze cursurile instituțiilor de învățământ liceal, postliceal și universitar militar din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

■ **Cine, ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

Fiind elev în clasa a VIII-a, am participat la o activitate de promovare directă, desfășurată în școala mea de către un ofițer recrutor din cadrul Centrului Militar Județean. Acesta a reușit să-mi trezească interesul pentru o carieră militară și m-a îndrumat să urmez cursurile Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Pașii nu au fost puțini și nu a fost ușor, dar satisfacția este pe măsură.

După absolvirea Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc, am urmat cursurile Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu. După licență am primit repartizare și am început serviciul ca ofițer activ în cadrul unei unități militare. Până astăzi am parcurs toate

etapele unei cariere militare care presupune cursuri de carieră pentru a ocupa o nouă funcție și a fi înaintat în gradul următor și cursuri de specializare în domeniul de activitate. În cazul meu, ultimele cursuri absolvite au fost cele de specialist în domeniul resurselor umane și specialist în promovare-recrutare.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Aspectele mai puțin plăcute ale profesiei militare sunt cele legate de restrângerea unor drepturi și libertăți. Astfel, cadrelor militare în activitate le este interzisă exercitarea următoarelor drepturi: să facă parte din partide, formațiuni sau organizații politice ori să desfășoare propagandă prin orice mijloace sau alte activități în favoarea acestora ori a unui candidat independent pentru funcții publice, să candideze pentru a fi alese în administrația publică locală și în Parlamentul României, precum și în funcția de Președinte al României, să declare sau să participe la grevă. Dar cel mai important, atunci când alegi o carieră militară, este faptul că trebuie să fii dispus să te muți cu serviciul și cu familia în altă localitate, să urmezi diverse cursuri de pregătire sau să pleci într-o misiune într-un teatru de operații.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Pe toată durata pregătirii în instituțiile de învățământ militar se oferă gratuit școlarizare, cazare,

echipament, hrană și asistență medicală, acces la baze sportive, biblioteci, laboratoare și multe alte facilități. Activitățile școlare, dar și cele extracurriculare, oferă elevilor și studenților reale condiții de dezvoltare din toate punctele de vedere, într-un mediu adecvat, dar și perspectiva unei cariere în cadrul Ministerului Apărării Naționale.

În concluzie, ARMATA oferă ceea ce-și dorește orice tânăr aflat în momentul crucial al alegerii drumului în viață, respectiv: educație gratuită, o bună pregătire profesională, un loc de muncă la finalizarea studiilor, posibilități de afirmare și construire a unei cariere, un trai decent garantat de un venit sigur și atractiv.

■ ***Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?***

Cariera militară înseamnă mult studiu, multă seriozitate, multă muncă și uneori cere și sacrificii. Dar presupune și multe avantaje, beneficii și satisfacții.

Personal, recomand cu căldură tuturor tinerilor care își doresc un drum sigur în viață și o carieră plină de satisfacții să aleagă o carieră militară. Totul este să fii serios și să-ți dorești să reușești în viață. Armata oferă posibilități tuturor categoriilor de tineri. Celor care doresc să-și înceapă cariera militară de la o vârstă fragedă, armata le pune la dispoziție cinci colegii naționale militare cu profil matematică-informatică. Celor care doresc să înceapă o carieră militară odată cu absolvirea unui liceu civil, armata le pune la dispoziție numeroase instituții de învățământ militar universitar și postliceal, în funcție de nivelul de pregătire al fiecăruia.

Pentru tinerii domiciliați în județul Neamț, activitatea de recrutare se desfășoară la sediul Biroului Informare-Recrutare din cadrul Centrului Militar Județean Neamț, situat în Piatra Neamț, strada Durăului nr. 9, telefon 0233213886, e-mail: recrutaremapn.neamt@gmail.com, pagină de facebook Centrul Militar Județean Neamț.

PETRONELA PREPELIȚĂ

ASISTENT SOCIAL, PSIHOLOG ȘI SCRITOR

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt asistent social principal, cu atestat de liberă practică, și psiholog clinician practicant, cu atestat de liberă practică. Am și un hobby statornic și „serios”: în timpul liber scriu romane (cu precădere genul fantasy) pe care le și public (am ajuns la numărul 9).

■ **Cine v-a inspirat în alegerea carierei?**

Mătușa și nașa mea de botez a fost psiholog, iar eu am apreciat întotdeauna tonul ei calm, echilibrul și abilitatea de a gestiona orice relație, oricât de dificilă. Pot spune că a fost un model pentru mine. Dar a fost greu să aleg între cele două profesii pe care le practic acum. În urmă cu 25 de ani nimeni nu prea știa mare lucru despre asistența socială, iar eu sunt curioasă, mereu în mișcare și îmi plac noutățile, situațiile care m-a provocat să aleg mai întâi o carieră în asistența socială. Am o înclinație spre a asculta, a căuta soluții și a oferi ajutor, însă a trebuit să învăț când, cum și în ce condiții o poți face, motiv pentru care după absolvire am continuat studiile și mi-am luat o licență și în psihologie. Cele două domenii se completează simbiotic, natural așa spune, iar eu consider un câștig faptul că le pot practica pe amândouă.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Fac parte din prima promoție de asistenți sociali din România și... deși acest lucru ar putea fi consi-

derat un avantaj, nu a fost ușor. A trebuit să îmi construiesc singură toate instrumentele de lucru: fișe de evaluare, chestionare, ghid de interviu, plan de intervenție etc. (acum îmi vine să râd când îmi amintesc cum am făcut asta), a trebuit să îmi găsesc locul între alți specialiști în domeniul social care nu auziseră încă despre asistenții sociali, a trebuit să îmi câștig respectul, încrederea și mai ales a trebuit să iubesc ceea ce fac. Cu adevărat. Să mă dedic și să sacrific, uneori, din confort.

Consider că primești ceea ce oferi și că atragi ceea ce gândești, așa că după un timp am primit și provocarea carierei mele în asistență socială când am ales să lucrez trei ani în Canada. A fost, probabil, cea mai intensă și interesantă experiență de muncă din viața mea, care, deși mi-a „prăjit” câțiva neuroni, pe majoritatea i-a dezvoltat până spre maximum. Am evaluat, consiliat, normalizat și ajutat oameni în suferință, profesând într-unul dintre cele mai dezvoltate sisteme de sănătate și serviciu social din lume, învățând, adaptându-mă, gestionând totul în limba franceză și lucrând cu beneficiari de o cu totul altă cultură, educație și valori. Nu a fost ușor, dar a fost motivant și m-a dezvoltat. Astfel încât, atunci când m-am întors, am ȘTIUT că pot face mult mai multe decât făceam înainte. Așa că mi-am găsit un job în domeniul asistenței sociale, iar apoi mi-am deschis un cabinet individual, accesând proiecte și programe din care, să știți, uneori se câștigă foarte bine.

Dar mi-am dorit să știu și să fac și mai multe, așa că m-am întors la facultate și am absolvit și psiho-

logia. Apoi am urmat toții pașii ceruți de Colegiul Psihologilor din România și am parcurs cursuri de formare continuă și complementară, devenind psiholog clinician cu atestat de liberă practică. Ca psiholog, lucrez cu adolescenți cu tulburări emoționale și de comportament și colaborez cu o clinică în domeniul tratării dependențelor. Și am avut dreptate gândindu-mă că îmbinând cele două profesii voi câștiga noi abilități și cunoștințe.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Uneori clienții depășesc limita de ajutor și abuzează de timpul și disponibilitatea specialistului, cerând mereu atenție și îndrumare, încercând să te determine să faci tu lucrurile să meargă, în locul lor. Dar există metode de încadrare comportamentală, nu trebuie să va speriați. Alteori te întrebă dacă nu cumva puteai face mai mult decât ai făcut deja pentru clientul tău și asta nu te prea lasă să dormi noaptea. Sau ai face mai mult, dar ești blocat de limitările și lipsurile unui sistem de serviciu social încă nedezvoltat pe cât ar trebui. De asemenea, să pierzi un client care alege să nu mai lupte e frustrant și te poate debusola și încărca cu multă vinovăție, dar nu trebuie să uiți că fiecare e responsabil pentru viața lui și nimeni nu poate face lucrurile în locul altcuiva.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Nici nu poate fi vorba de avantaje dacă nu ești dintre cei cărora le face bine să ofere ajutor. Iar dacă ești, atunci o faci natural și nu vezi câștigurile ca pe un avantaj. Dar să îți spun drept: îți crește inima când vezi că unii oameni sunt fericiți pentru că i-ai ajutat și tu să fie.

E drept, cu toții trebuie să mai și mâncăm, așa că partea materială nu trebuie neglijată. La începutul carierei mele se câștiga prost în domeniul social, dar acum atât psihologii, cât și asistenții sociali sunt în stare să își asigure un venit sigur și îndestulător practicându-și job-urile cu profesionalism și respon-

sabilitate. Iar dacă după un timp ești bine cotate și ai rezultate bune, îți garantez că nu prea o să îți vezi capul de treabă.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Alegerea unei profesii potrivite e strâns legată de autocunoaștere. Când știi cine ești: ce calități și defecte ai, ce limite poți împinge și cât de departe, pare destul de simplu să știi ce îți va reuși din ceea ce vrei să faci. Determinarea și curajul te vor ajuta cu siguranță. Dar e foarte important să nu uiți să îți arunci ancore, căci echilibrul tău emoțional e cel mai important. Pe lângă toate lucrurile pe care le fac în carieră eu am scris întotdeauna. A fost metoda mea de autoterapie, de relaxare și evadare din cotidian. În ciuda celor nouă cărți publicate nu sunt o scriitoare, căci nu mi-am promovat cărțile și nici nu trăiesc din scris. Scriu pentru că îmi face bine, pentru că mă descarcă și mă încarcă iar cu energie, mă echilibrează și mă recalibrează. Mă folosesc, atunci când scriu, de toate trucurile mele de psiholog și asistent social, de tot ce cunosc despre oameni: slăbiciuni și puteri, e drept, dar nu știu dacă scrisul are legătură cu cele două profesii ale mele, căci cunosc ingineri IT care scriu mai bine decât mine. Însă mă distrez prea bine scriind ca să mă opresc, chiar dacă nu o fac precum un profesionist în ale scrisului. Se pare că posed o imaginație debordantă și o dorință avidă de a oferi ajutor. Asta sunt și mă folosesc de dorință, potențial și cunoștințe pentru a face totul atât cât pot eu de bine. Sigur, întotdeauna e loc de mai bine!

Nu spune nimeni că e ușor să știi cine ești la 18-19 ani, să faci alegeri care să îți marcheze viitorul și să ți le și asumi. Dar căutați să vă cunoașteți cât mai bine, experimentați și învățați mereu lucruri noi și nu vă îngrijorați. Fiecare are o cale de urmat, iar voi ați fost dintotdeauna pe acea cale și, oricât de greu ar părea, până la urmă veți vedea și direcția în care vă duce. Și veți înțelege ceea ce trebuie să faceți. Vă doresc mult succes și curaj!

NICULINA NIȚĂ

PROFESOR, SCRITOR

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt profesor licențiat în Fizică, cu un postuniversitar în Filozofie și un masterat în Managementul public european.

■ **Cine v-a inspirat în alegerea carierei?**

Profesoara mea de limbă franceză, Ioana Anghel Sasu.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Admiterea la facultăți, pentru toate recunoașterile menționate. Muncă planificată, serioasă și făcută cu bucuria de-a putea cunoaște mai mult din mai multe.

Mi-am însușit paradoxul lui Socrate „Știu că nu știu nimic” pentru că am preferat să-mi pun întrebări, să accept că nu am răspunsuri la toate întrebările și că dreptatea și libertatea mea se termină acolo unde începe libertatea celui alt. Cred că a recunoaște sincer, pentru tine însuși, în primul rând, reprezentă marca unui om dornic cu adevărat să învețe, să se perfecționeze întreaga sa viață și nu să se închisteze în certitudini rigide sau conformiste.

Am luat cu asalt fiecare oportunitate de dezvoltare profesională și personală, participând la concursuri, interviuri, cursuri etc. ce mi-au permis să am roluri multiple în care profesia de profesor, de om ce știe nu doar pentru el ci și pentru a-i învăța pe alții, m-a ajutat enorm. Am devenit: metodist, mentor, for-

mator, manager proiecte, evaluator A.R.A.C.I.P., expert în inovare pedagogică – aplicabil în ulterioarele C.D.I.-uri; facilitator în programul „Economia bazată pe cunoaștere” și expert în „Profesorul 2000+” cu activități de formare susținute de mine în județele din Regiunea Nord-Est. Am publicat în reviste, am scris cărți de specialitate, beletristică, am organizat activități cultural-educative, simpozioane, mese rotunde.

Coordonez și activitatea unui O.N.G. prin care am implementat proiecte socio-culturale și am sprijinit multe cazuri din rândul celor ce au solicitat ajutorul. M-am străduit mereu ca toată implicarea mea pentru dezvoltare personală și profesională să nu-mi afecteze armonia vieții familiale și am reușit să le îmbin destul de mulțumitor.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Mi-e greu să le găsesc, deoarece ele se estompează sub lumina „chemării cu har” către această profesie și totuși... puțină recunoaștere a muncii depuse cu atâta dăruire, din partea beneficiarilor direcți (mai ales elevii de azi) și indirecti – prea mulți părinți, în necunoașterea profunzimii actului derulat în clasă, intervin „rezolvând” sau impunând „teme”, așa cum știu ei că e bine! Imixtiunea neprincipială în procesul educațional profesor-elev/elevi a creat o falie, un climat de opoziție față de cadrele didactice, prea ușor și prea nefundamentat puse la zid de toți!

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

În primul rând, bucuria de-a împărtăși rezultatele cunoașterii, etapele de parcurs pentru aflarea unei soluții, a unor adevăruri, cu elevii care, atunci când sunt conectați la fel de intens și de sincer precum profesorul, reușesc să realizeze transferuri rezonante de energie între ei, ce permite atingerea satisfacției și bucuriei depline. Este goana comună spre un ideal! Generații de foști elevi ce-mi trimit mesaje, urări, la anumite zile din an. Asta reprezintă marea avere a unui profesor, marea spirituală, calmă pe care a limpezit-o și în apele căreia își răcorește arșița vieții. „Deformarea profesională” ce mă predispune mereu să sar și să-mi ofer ajutorul în a lămuri, a explica, a ajuta pe cineva să înțeleagă anume lucru, fenomen, întâmplare, precum și ținuta morală demnă, chiar și după încetarea perioadei active, la catedră.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Mai multă încredere în rostul și necesitatea educației, ca bază pentru viitorul fiecăruia și al comunităților.

Mai multă dorință de a ști, de a citi, de a prelua, păstra și dezvolta achizițiile înaintașilor: patriotismul a devenit ceva desuet, munca/meseria nu mai este considerată o „brățară de aur”, iar snobismul ucide valorile tradiționale.

Să-și aleagă acele profesii ce să le permită să facă ceea ce le place, pentru care au înclinații și nu doar pentru că, pe moment, sunt profesii ce oferă slujbe bine plătite sau care îi fac să fie mai „cool”.

Succesul și eșecul în viață au foarte mare legătură cu alegerile pe care le facem. De aceea este important să stabilim prioritățile strategice pentru creșterea noastră profesională. E adevărat că începuturile carierei sunt întotdeauna mai dificile, dar nu și dacă ne pregătim din timp. Să nu-și renege neamul, țara, părinții, profesorii!

FLORIN ZAHARIA

INGINER NAVIGAȚIE ȘI TRANSPORT MARITIM

■ **Ce profesie aveți?**

Inginer navigație și transport maritim, comandant maritim.

■ **Cine v-a inspirat în alegerea carierei?**

În paginile cărților citite în copilărie am aflat despre aventurile multor temerari care, din dorința de cunoaștere, au plecat pe mările și oceanele lumii. Atunci a încolțit în mintea mea ideea de a deveni marinar, dar hotărârea finală a venit mult mai târziu. După terminarea liceului, am urmat cursurile facultății de Navigație din cadrul Institutului de Marină Civilă, actuala Universitate Maritimă „Mircea cel Bătrân” din Constanța. Acolo am obținut diploma de Inginer, iar brevetele de ofițer maritim le-am obținut, în decursul timpului, prin examenele susținute la Autoritatea Navală Română.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

După absolvirea facultății am avut câteva interviuri de angajare la mai multe companii maritime. Primul răspuns pozitiv a venit de la o companie străină, cu care am plecat în primul voiaj, pe postul de cadet, contract care a avut o durată de 8 luni. După acest prim contract am continuat să lucrez la aceeași companie, urmând toate treptele ierarhice de la cadet până la comandant. Au trecut peste 20 de

ani de atunci și peste 6 ani de când sunt la comanda navelor acestei companii. Am reușit acest lucru prin seriozitate și perseverență, având și o competiție internațională, compania având personal navigant din aproximativ 30 de țări.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Despărțirea de cei dragi pentru o perioadă îndelungată de timp.

Riscurile ridicate la care sunt expuși toți cei care sunt la bordul navelor.

Trecerea frecventă de la un fus orar la altul sau chiar de la un anotimp la altul într-o perioadă scurtă de timp, factori care pot influența sănătatea.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Siguranța unui loc de muncă bine plătit.

Posibilitatea de a călători și de a cunoaște oameni din toată lumea.

Munca în echipă, cu profesioniști din multe țări.

Satisfacția că suntem responsabili pentru transportul a 90% dintre bunurile tranzacționate în toată lumea.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Toți tinerii trebuie să aibă curajul de a-și alege meseria și cariera pe care și-o doresc, chiar dacă asta

nu este întotdeauna pe placul celor apropiați. Trebuie să aibă puterea să lupte pentru a putea transforma pasiunile lor în practică. Puterea să depășească

încercările vieții, să se ridice atunci când sunt căzuți și să nu se dea bătăuți orice s-ar întâmpla.

RADU STÎNCESCU

INGINER MECANIC

■ **Ce profesie aveți?**

Profesia mea este inginer mecanic. Am absolvit Facultatea de Mecanică a Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași. Lucrez în societatea Auto Moldova începând cu anul 2006 și am ocupat succesiv diferite poziții în organigramă. Începând cu anul 2016 sunt director general al Auto Moldova S.A.

■ **Cine v-a inspirat în alegerea carierei? Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Fără a avea o perspectivă clară a dezvoltării profesionale ulterioare am început (și terminat) cursurile cu profil real ale Colegiului Național „Petru Rareș” din Piatra Neamț. Pe parcursul celor patru ani am învățat să mă bucur de cunoștințe aprofundate în domeniul tehnic. Capitolele de Mecanică din anii de studiu ai materiei fizică m-au atras în mod deosebit. Am reușit să ignor handicapul ineficienței și superficialității orelor de practică, precum și a celor de laborator și, inspirat (oarecum) și de informațiile primite de la un văr (student la Mecanică – Mașini termice), am optat să urmez Facultatea de Mecanică de la Iași. Apreciez că în primul rând calitatea profesorilor din facultate m-a convins că sunt pe drumul „corect” și mă pregătesc pentru o carieră ce începea să fie dorită.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Nu consider că trebuie să enumăr „aspecte neplăcute”. Ca orice componentă a vieții noastre, și cea profesională are etape mai dificile. Acestea trebuie abordate cu mult curaj și tratate totdeauna ca oportunități de a găsi soluții de îmbunătățire a rezultatelor muncii noastre. Sunt oportunități și dacă o societate se încheie, dacă un coleg sau subaltern nu

performează, dacă nu găsesc o soluție de diagnosticare a unui defect, dacă nu reușesc să-mi ating obiectivele.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Un răspuns sec ar fi „nu mă plictisesc”. În fiecare zi sunt noi provocări tehnice (mașini, soluții, programe), administrative (utilități, personal, colaboratori), legislative, relația cu constructorul de mașini, financiare.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

NU VREAU SĂ RECOMAND! Dacă aș avea 14- 16 ani, aș renunța în fiecare zi la DOAR 30 de minute de activitate pe site-uri de socializare și gaming. Le-aș „pierde” citind, evident tot pe net, despre ce aș vrea să fiu peste 10-15-30 de ani. Pentru că atunci, peste 10-15-30 de ani, voi fi obligat să trăiesc, să mă-nânc, să cresc copiii, să-mi cumpăr mașină, să merg în vacanțe și să plătesc netul, din ce știu și pot eu să fac. Aș întreba părinții, rudele, prietenii, internetul despre opțiuni. Nu voi obține răspunsul exact, perfect, de 10! Având însă suficientă informație voi avea șanse uriașe să mă dezvolt într-o carieră ce îmi va aduce satisfacții. Nu aș lua în calcul costuri (distanță, cazare, timp, bani). Știu că dacă îmi doresc, vreau, pentru costuri voi găsi soluții! Odată aleasă „calea” mi-aș canaliza cu încredere toată energia să fiu bun. Cel mai bun! Știu că vor fi de urcat munți, dar voi găsi și lacuri limpezi. Nu există căi ușoare. Doar în poavești! E important SĂ VREAU să fiu bun. Cel mai bun! Și mecanic, și inginer, și tâmplar, și medic, și profesor, și frizer, și șofer, și bucatar, și... Voi fi apreciat, plătit, mulțumit și mai ales FERICIT. Voi reuși SINGUR să trăiesc, să mă-nânc, să cresc copiii, să-mi cumpăr mașina, să merg în vacanțe și să plătesc netul.

ANA-MARIA ANDREI

MAKE-UP ARTIST

■ **Ce profesie/meserie aveți?**

Meseria mea este cea de make-up artist.

■ **Cine v-a inspirat în alegerea carierei?**

În alegerea carierei am fost inspirată de pasiunea pentru machiaj, care s-a manifestat încă de când eram elevă.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Mai întâi, am făcut practică pe mine însămi și pe colegile de la școală și de la liceu. Apoi, am urmat cursuri în domeniul machiajului și diferite seminarii, timp de 10 ani până în momentul prezent, pentru a fi la curent cu noutățile apărute. Primul job a fost când aveam 20 de ani, în cadrul echipei de machiaj, condusă de un cunoscut make-up artist, alături de care am asigurat partea de beauty pentru diferite evenimente. Apoi, am obținut un job la un post de televiziune național (Giga TV), urmând ca după 6 luni să obțin scaunul de machiaj la o televiziune mai cunoscută, Antena Stars. Ulterior, am lucrat la o altă televiziune, Antena 3, ca în cele din urmă să mă transfer la Antena 1 – Observator, unde practic această frumoasă meserie și în prezent.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Aspectele mai puțin plăcute ar fi programul care începe în cazul meu la 5 dimineața, plus stresul la care ești supus, meseria aceasta presupunând lucrul îndeaproape cu oamenii, care pot fi foarte dificili uneori.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Avantajele sunt în primul rând satisfacția pe care o ai ca artist pentru creațiile tale, pentru bucuria pe care o aduci celor cărora le îmbunătățești înfățișarea și, automat, încrederea în sine; de asemenea, este o meserie satisfăcătoare din punct de vedere financiar.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Recomand tinerilor să se analizeze foarte bine pe ei înșiși, să își stabilească criteriile în funcție de care să își aleagă meseria pe care o doresc. Să facă alegerea cu inima, dar și rațional, pentru a fi cât mai împliniți.

Maior MIHAI MARIUS GĂMĂNUȚ

OFIȚER

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt de profesie ofițer/cadru militar activ în Jandarmeria Română.

■ **Cine/ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

Având în vedere profilul vocațional militar al colegiului în care am urmat studiile liceale, consider că cel mai important rol în alegerea actualei cariere l-au avut dascălii/instructorii mei. Într-o primă etapă, înainte de admiterea în colegiul liceal militar, persoana care m-a călăuzit pe acest drum al carierei militare a fost profesorul diriginte.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Consider că, pe lângă etapele obligatorii de inițiere și de formare profesională continuă urmate metodic, un rol semnificativ l-a avut și perseverența, respectiv motivația de perfecționare permanentă.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Având în vedere statutul militar al profesiei, apreciez că nu există neapărat aspecte mai puțin plăcute

în profesie pe cât o serie de obligații și restricții legale ce definesc specificul rigorii militare.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

În cei aproximativ 17 ani în care am îmbrăcat haina militară (8 ani de studii militare și 9 ani de activitate) consider că avantajele sunt atât de natură materială (venit salarial motivant, drepturi financiare suplimentare precum: dreptul la compensație lunară pentru chirie/plata ratei ori a unei fracțiuni de rată pentru achiziționarea unui imobil, normă de hrană, normă de echipament etc.), cât și de natură socială: statutul de cadru militar activ.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Pentru a avea atât o satisfacție profesională pe termen lung, cât și pentru identificarea profesiei potrivite, consider necesară o minimă evaluare de specialitate prin care să fie conturat un profil general bazat pe tipologia temperamentală și aptitudinală.

CLAUDIA-ELENA LUCA

PROFESOR LOGOPED

■ **Ce profesie aveți?**

Profesor logoped la Centrul Școlar de Educație Incluzivă "Alexandru Roșca" Piatra Neamț.

■ **Cine, ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

Când am terminat eu liceul, profesia de logoped nu era foarte cunoscută, nu am avut ocazia să cunosc logopezi înainte să dau admiterea la facultate. În schimb eram interesată de descifrarea naturii umane, citeam mult și începusem să cochetez cu ideea de a alege Facultatea de Psihologie. Eram convinsă că, odată ajunsă acolo, voi găsi răspunsuri și soluții pentru toate întrebările și problemele mele.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Am avut un curs de logopedie de 1 an în timpul facultății cu practică/asistență la activitățile terapeutice din diverse cabinete unde profesau logopezi cu experiență din Iași. Asta mi-a asigurat familiarizarea cu profesia, dar nu este suficient pentru a te forma și pregăti pentru provocările ulterioare. Primul an după terminarea facultății, am profesat ca psiholog școlar, echivalentul consilierului școlar de acum, experiența căpătată în acea perioadă m-a ajutat enorm ulterior, provocările profesionale de zi cu zi mi-au arătat că în profesia de logoped trebuie să îmbini într-un timp scurt și într-o manieră eficientă calitățile unui bun consilier, psiholog, pedagog și abia la sfârșit logoped. Ești nevoit să identifici în cel mai scurt timp arhetipul dominant al personalității persoanei care se află în fața ta, copil sau adult, să nu uiți că e copleșit de nevoia/problema pe care o are și pe care de regulă o neagă, să-i câștigi încrederea ca să obții colaborarea și deschiderea totală, să-l încurajezi permanent, să-l susții, să schițezi un plan terapeutic adecvat potențialului, personalității, temperamentului, dispoziției și mai ales nivelului de cunoaștere, înțelegere și limbaj la care se află. E nevoie de determinare, hotărâ-

re, perseverență, sacrificiu, investiții de timp, bani, energie. Dacă vrei să ajungi la performanță și rezultate pozitive în profesia pe care o ai trebuie să fii dedicat ei, să o faci cu pasiune și din toată inima. Am urmat multe cursuri de perfecționare și specializare, am lucrat foarte mult, cu copii, cu adulți, am studiat și am căutat mereu informații, atât în jurul meu, cât și în diverse medii, cărți, internet.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Din păcate se fac foarte multe confuzii în ceea ce privește profesia de logoped. Pentru clarificare, trebuie precizat ce tipuri de activități oferă logopedul: de identificare, evaluare, diagnosticare și reeducare a tulburărilor de vorbire, a limbajului oral și scris, a comunicării cu ajutorul mijloacelor, instrumentelor și tehnicilor adaptate la nevoile persoanei aflate în dificultate. Oamenii nu sunt suficient de bine informați în legătură cu ce este și ceea ce oferă logopedul. Vin deseori cu așteptări nerealiste, fără a consulta în prealabil medici și psihologi care să-i ajute să-și contureze tabloul clinic al copilului. Observă comportamentul care îi nemulțumește și nu vor să identifice cauza. Un specialist nu poate sări peste evaluare și diagnosticare diferențiată, direct în etapa de reabilitare terapeutică, fără să identifice cauza și specificul emoțional, cognitiv și comportamental al persoanei pe care vrea să o ajute. Ești nevoit să trimiți spre consultație la diverși medici – ORL-ist, stomatolog, chirurg –, la psiholog dacă identifici acolo comportamente și probleme care pot perturba intervenția ta terapeutică. Poți întâmpina rezistență, negare, îndepărtarea familiei. Nimănui nu-i place să-și expună problemele și vulnerabilitățile private, dar fără o implicare autentică și fără rezerve din partea familiei rezultatele apar mai greu și drumul este mai lung și anevoios.

Un alt aspect este cel financiar. Această profesie nu-ți oferă câștiguri uriașe care să-ți permită înde-

plinirea tuturor dorințelor. Materialele consumabile, jucăriile și jocurile pe care le cumperi o faci pe cont propriu, cărțile, cursurile, drumurile – toate costă... bani, timp, efort, energie investită într-o profesie pe care, dacă nu o faci cu pasiune, nu ai șanse să rezisti mult timp să o practici dacă urmărești doar bunăstarea materială.

Nu în ultimul rând, trăim într-o țară săracă, care se chinuie să supraviețuiască și care sărăcește pe zi ce trece sub aspectul oamenilor cu caracter sănătos, loiali și cu dorință de muncă; „viața normală” aproape că a devenit o legendă...toate aceste aspecte se reflectă în starea de sănătate și diversitatea problemelor, tulburărilor asociate cu care ne confruntăm în școli și grădinițe.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Marele avantaj este acela că oferă posibilitatea să îmbini dragostea pentru muncă cu cea pentru copii, îți oferă ocazii nenumărate să râzi, să te bucuri și să te joci. Apoi, când ai rezultate bune, începi să te simți ca un „meșter priceput” – lucrând cu copiii și corectându-le neajunsurile astăzi, simți că aduci o contribuție reală la mâine, deoarece îți pui la bătaie inteligența și versatilitatea pentru a modela și ridica diferitele capacități ale copiilor la un nivel superior, necesar unei reușite viitoare. În zilele în care există atât de multe schimbări și constrângeri sociale, laturile profesiei de logoped de care pomeneam inițial îți alimentează încrederea că indiferent ce provocare îți va oferi viața ești pregătit să te adaptezi și să înveți lucruri noi, meserii noi, dacă va fi cazul; asta înseamnă stabilitate și încredere emoțională în cine și ceea ce ești. Logopedul este un profesor – formează abilități; logopedul este un „vindecător” – „vindecă” vorbirea și afectează subtil în mod pozitiv procesele mentale, are cunoștințe medicale și poate lucra nu numai în instituțiile educaționale, ci și în cele medicale; devine adesea scriitor de povești pe care le folosește în terapie, prin jocuri de rol, activarea și îmbinarea înclinațiilor artistice cu creativitatea fiind un fundament al profesiei de logoped. În ultimii 18 ani am profesat ca profesor logoped în învățământul special, ceea ce pentru mine a constituit o adevărată provocare. Am întâmpinat perioade dificile, solicitante, dar, în mare parte, am avut parte de satisfacții și recunoștință din partea copiilor cu care am interacționat. Copiii din învățământul special au o carență afectiv-emoțională mai accentuată comparativ cu cei din învățământul de masă și sensibilitatea

lor este covârșitoare, neputința manifestată preponderent, nevoia de sprijin în efectuarea sarcinilor de lucru, descurajare frecventă. Cei mai mulți dintre ei se autoetichetează negativ, au motivație scăzută pentru învățare, abilități puține, vocabular activ redus și interacțiunea cu fiecare dintre ei presupune o pregătire particularizată la specificul manifest al fiecăruia, o monitorizare atentă a celui mai mic progres și tratarea acestuia drept o mare realizare. Cu toate acestea, fiecare întâlnire terapeutică îmi oferă momente unice, pe care le păstrez în mintea și inima mea cu mare drag. Fiecare zâmbet ce înflorește pe fața copilului cu care ai muncit zile, săptămâni, luni... să identifice corect un sunet inițial într-un cuvânt, să recunoască o literă, să o scrie independent corect, fără confuzii, distorsiuni, când reușește să citească pe litere, apoi să-și formeze câmpul silabei, să citească corect cuvântul, să-i deprindă semnificația, să-l introducă în categorii mai complexe, care să-i îmbogățească vocabularul și multe altele sunt momente de reușită, când copilul vede pe fața ta bucuria reală a reușitei lui,...când aude: „Bravo, vezi că poți! Știi, de aceea ai reușit!“...pur și simplu înfloresc în fața ta acești copii, se umplu instantaneu cu bucurie, le citești în ochii scânteietori mândria reușitei și starea asta minunată o folosești să-l „împingi” către următoarea etapă prin care are nevoie să treacă pentru a ajunge la următoarea victorie și tot așa, cu pași mici până la absolvire. Activitatea terapeutică îți oferă avantajul interacțiunii față în față, ceea ce duce la creșterea intimității interacțiunii dintre tine și copil, îți oferă ocazia să-ți materializezi creativitatea în organizarea și desfășurarea activității terapeutice... citim, scriem, pictăm, decupăm, lipim, cântăm, dansăm, suflăm, impostăm sunete, repetăm cuvinte, propoziții, interpretăm diverse roluri, ne jucăm.... indiferent cât de serioasă este tema, componenta ludică este nelipsită, indiferent de vârsta copilului. Glume, ghicitori, rime găsite spontan colorează și fac misiunea mai ușoară, iar copiilor li se pare că s-au jucat cu „doamna care repară limba”. Ne despărțim cu zâmbetul pe buze și când ne reîntâlnim pe holurile școlii îmi spun că abia așteaptă să le vină rândul la cabinet. Asta-i cea mai mare bucurie și dovadă pe care o pot primi de la viață că sunt pe drumul cel drept și mă străduiesc să nu las bucuria să lipsească de la nicio activitate terapeutică. Oricât ești de obosit, bolnav, trist, lipsit de motivație...doi ochi care te privesc cu încredere, un zâmbet larg, sincer...uneori o îmbrățișare de la cei mai mici...încrederea totală pe care ți-o oferă...îți transformă starea negativă

într-una pozitivă și de încredere... ca prin magie... Toată recunoștința mea către aceste suflete minunate ce dăruiesc din bucuria lor și care se lasă „modelați” precum plastilina, fiind total încrezători în mine că îi conduc spre reușită...atât cât îmi stă în putință.

■ ***Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?***

Să se documenteze, să citească și să-și clarifice dacă au înțeles ce înseamnă profesia pe care și-ar dori să o aibă. Care sunt condițiile în care se desfășoară, care sunt condițiile/cerințele pe care ei trebuie să le îndeplinească pentru a exercita profesia respectivă. De asemenea, care este nivelul veniturilor obținute în urma exercitării profesiei vizate. Posibilitățile de dezvoltare ulterioară sub aspectul profe-

siei în conturarea unei cariere. Să se cunoască, să-și contureze un profil care să includă structural și schematic ceea ce știu, ceea ce pot să facă, care le sunt punctele tari și cele slabe, să identifice limitele fizice, psihice și emoționale pe care le au, pasiunile – acea activitate pe care o pot face fără a mai ține cont de constrângerile temporale, fiziologice și care poate fi transformată în activitate generatoare de venit. Să caute persoane și locuri care le pot oferi posibilitatea unei experiențe directe în forma voluntariatului sau a unui parteneriat de colaborare care să-i pună în situația de a experimenta în mod direct profesia. Astfel, ei pot identifica în mod cât mai realist direcția profesională potrivită lor în care vor să investească timp și energie.

VERONICA VÎNTU

POLIȚIST

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt polițist.

■ **Cine, ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

M-am făcut polițist la îndemnul familiei și pentru că așa am simțit, pentru că am vrut să fac o mică diferență, chiar a fost o motivație interioară. Nu pot spune că am un spirit justițiar sau că sunt constant în alertă, dar am simțit că asta îmi doresc să fac. Iubesc oamenii și în special copiii. Acest lucru m-a determinat, pentru o perioadă, să fiu în permanență în mijlocul tinerilor, determinându-i, prin acțiunile mele, să adopte un comportament civic corect, preventiv, antivictimal și antiinfracțional.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

În dorința de a acumula noi experiențe profesionale, m-am orientat către o ramură foarte riguroasă

a criminalisticii, respectiv dactiloscopia. Un domeniu fascinant, plin de provocări, care necesită răbdare, minuțiozitate și implicare.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Cu siguranță există câteva, dar, atât timp cât lucrezi cu plăcere, acestea sunt ne semnificative.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Satisfacția muncii mele. Un feedback pozitiv, rezultate palpabile, motivare personală și susținere din partea familiei.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Pentru tinerii de azi, recomand doar atât: urmați-vă visul și mergeți pe drumul vostru! Succes!

MIHAELA SURUGIU

ARTIST VIZUAL

■ **Ce profesie aveți?**

Profesez în domeniul artei și al frumosului. În prezent, sunt artist vizual.

■ **Cine/Ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

Privind lucrurile dintr-o perspectivă diferită, cariera de artist vizual a fost cea care m-a ales, întrucât sunt licențiată în Drept și puteam oricând să-mi aleg un rol juridic pe scena contemporană. Ceea ce a făcut diferența dintre acea persoană entuziasmată, la început de drum și cu un bagaj frumos de cunoștințe juridice, și persoana de acum, cea pasionată de arta frumosului, este motivația. Aceasta a fost creionată de dorința oamenilor care îmi admirau expozițiile și își doreau ca lucrările mele să le contureze experiența și momentele din viața lor. Și consider că acel moment a fost cheia carierei mele de artist vizual, când am hotărât ca pictura să devină profesia care mă reprezintă și domeniul în care am vrut să construiesc în timp, să evoluez și să mă dedic.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Pasiunea pentru frumos și pentru artă a fost scânteia care a declanșat dorința de a ajunge tot ceea ce sunt astăzi. Încă din perioadele copilăriei și adolescenței, mi-am croit un drum artistic, pasiunea aceasta venind doar să completeze țesătura de ansamblu,

mă refer la finețea clasicilor, sunetul statornicit al muzicii împregnat în propria-mi conștiință, actul scriitoricesc așezat de marii artiști în cele mai frumoase cărți pe care am avut ocazia să le citesc și picturile care mi-au conturat prin cromatică universul acestor perioade. Toate acestea au avut un rol esențial în dezvoltarea mea artistică, am devenit demiurgul creației mele – inspirația și cromatică conturate pe pânză, mi-am îmbogățit cultura și înfrumusețat rutina vieții. Am considerat întotdeauna că, atunci când arta îți acompaniază viața, privești dintr-un alt unghi toate situațiile care uneori te pot copleși. Desigur, până să ajung profesionistul de astăzi, a fost o perioadă scurtă în care picturile mele nu-mi mai inspirau acea siguranță și, cu toate acestea, domnul profesor Arcadie Răileanu m-a încurajat, vizualizat și analizat arta, arătându-și aprecierile prin faptul că m-a invitat să studiez în cadrul Școlii Populare de Artă „Carmen Saeculare” din Piatra Neamț, la secția Pictură. După acest episod și după multele expoziții, am dat examen la Facultatea de Arte Plastice și Design din cadrul Universității Naționale de Arte Plastice „George Enescu” din Iași. De altfel, am consolidat toată experiența printr-un masterat, un doctorat (în curs) și cele două burse de la Veneția, toate acestea conturându-mi activitatea academică, reprezentând temelia carierei mele de astăzi și ajutându-mă din punct de vedere spiritual și profesional.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Într-adevăr, sunt și aspecte mai puțin plăcute, însă niciodată nu vor putea eclipsa frumosul artei. Faptul că nu întotdeauna poți avea o linie ascendentă, pentru că, în primul rând, pictura înseamnă provocare cu tine, cu ceea ce simți, cu ceea ce gândești, cu modul prin care poți surprinde momentele vieții, toate aceste emoții îți guvernează creația. Într-o zi poți câștiga enorm, însemnând echivalentul unei mașini foarte bune, dar sunt și momente în care nu poți vinde o lucrare, întrebându-te ce se întâmplă și de ce? Dar, cu toate acestea, te liniștești, pentru că, dacă îți recunoști valoarea și ești un profesionist, realizezi că e o utopie să fii pe o treaptă ascendentă permanent și că există și o treaptă care nu este conformă cu ceea ce faci. Și, când menționez acest aspect, mă refer că aceste lucruri se pot întâmpla în orice domeniu, însă, încă o dată, arta se individualizează prin faptul că este apreciată în funcție de ochiul persoanei căreia i se adresează arta, al publicului nu neapărat educat din perspectiva analizei artei cuprinse în tabloul încropit. Unii oameni nu au încă o cultură atât de dezvoltată în ceea ce privește arta sau cei care o au uneori nu-și permit să achiziționeze aceste lucrări, iar cei care au foarte mulți bani, de cele mai multe ori, nu sunt predispuși să achiziționeze frânturi de artă. Perspectivele sunt diferite, la fel ca și percepția asupra artei.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Descriind această profesie și conturând avantajele acesteia, în primul rând, îmi pot structura propriul program. Mulți consideră că, dacă ești artist, îți poți începe ziua la ora 12:00 sau 1 după-amiaza și poți să faci ce vrei, eventual timpul îți permite să faci foarte multe comentarii pe text într-o ambianță corespunzătoare unui astfel de act scriitoricesc, că poți să te lași cuprins de voalul boem și să-ți petreci timpul prin cafenele, vrăjit de mirosul boabelor de cafea sfărâmate, să ridici, prin conversație cu alți oameni, orice subiect cotidian la rang de artă. Într-adevăr este foarte frumos și se întâmplă și asta, dar nu în

exces, întrucât un artist profesionist și vizualizat este ca un sportiv de performanță, un artist al pianului, care, de cele mai multe ori nu deține un bagaj extrem de mare de cunoștințe academice, însă voința, disciplina, simțul practic și repetiția, ore în șir, a actului artistic completează munca, concretizându-se în lucrări vândute foarte bine, prin care emoția prinde culoare, iar pânza reprezintă prelungirea în timp și spațiu a conștiinței artistului. Cel mai prețios avantaj este timpul, pe care îl poți fracționa cum vrei tu și, dacă astăzi emoția nu îți dictează modul prin care să pictezi, poți lua o pauză să faci o plimbare, să faci sport sau pur și simplu să petreci un timp cu tine. Nu ești obligat sau condiționat, ca într-un pat al lui Procust, să lucrezi opt ore pe zi și să te lași cuprins de rutină. Important este ca timpul pe care îl petreci cu profesia ta să fie din toată inima, să îți aducă întotdeauna plusvaloare la tot ceea ce lucrezi, pentru că, dacă nu ai emoție, nu poți da culoarea și viață lucrărilor tale. Un alt avantaj este concentrat de „nemurierea” pe care pictura ți-o poate conferi, prin faptul că pictezi și îți poți exprima emoțiile care sunt întipărite uneori și în colțuri ale lumii. Frânturile tale de artă se pot afla într-o colecție privată alături de mari maestri ai timpurilor, într-o anumită casă pe un perete rece căruia îi dai culoare și căldură, statornicită într-o ramă prăfuită sau așezată într-o instituție peste care timpul va trece, oricum, nemilos...

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Dragi tineri, cariera este o alegere pe care o faci cu sufletul. Dacă faci un lucru doar pentru câștig sau împins de voința unui părinte care te vrea într-un anumit domeniu, s-ar putea să ajungi încătușat de propria nefericire, într-un carusel din care nu te poți da jos fără să-l oprești. Va fi un adevărat fiasco dacă pasiunea și emoția nu vor governa profesia pe care o vei practica. Astfel, timpul va avea o altă frecvență, un ritm impus de devotamentul și dorința ta de a deveni un adevărat profesionist.

www.mihaelasurugiu.ro

MARIA-MAGDALENA TOMA

ASISTENT MEDICAL

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt asistent medical generalist cu grad principal în igienă.

■ **Cine/Ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

În alegerea profesiei am fost inspirată de o persoană din sistemul medical (asistentă medicală) care-și practica profesia cu multă dragoste și dăruire, simțea în prezența ei siguranță și curaj.

Am constatat că tuturor oamenilor de succes le plăcea ceea ce făceau. A fost o imitare a atitudinii celor ce făceau lucruri grozave. A fost o imitare a sentimentului că și-au ales profesia potrivită și sunt mulțumiți cu această stare.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Pașii au fost mulți și mici. Am urmat cursurile unei școli postliceale sanitare, am fost un elev implicat și studios, la sfârșitul școlii am primit repartiție de la Ministerul Sănătății. Fiind printre cei mai buni absolvenți ai școlii postliceale, am luat un post la Direcția de Sănătate Publică Neamț. Pentru a deveni un profesionist, indiferent unde lucrezi, trebuie să studiezi continuu, să urmezi cursuri de specializare, să fii cu toate informațiile la zi și să faci profesia cu dragoste pentru semenii tăi. Cheia profesionalismului este studiul continuu.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Nu pot identifica niciun dezavantaj în profesia pe care o practic.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Lucrul cu o echipă de profesioniști, oameni cu pregătire profesională temeinică, condiții de muncă bune, satisfacția muncii prestate și remunerația pentru munca prestată.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Profesia potrivită nu se identifică ușor. Și majoritatea oamenilor sfârșesc prin a face o meserie pe care au ales-o părinții sau una care aduce bani sau prestigiu. Se supun inerției.

Prestigiul este ca un magnet: te determină să faci nu ceea ce ți-ar plăcea, ci ceea ce ai vrea să placă celorlalți. Așa că faceți ceea ce vă place și lăsați prestigiul să-și vadă de drumul lui! Nu uitați că tot ceea ce face societatea este să vă tenteze cu BANII și cu PRESTIGIUL. Dacă ați înțeles că puteți iubi munca pe care o faceți, sunteți pe drumul bun. Dacă știți care este munca pe care o iubiți, practic, ați ajuns la destinație.

SÎNZIANA CHISANOVICI

ECONOMIST

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt economist.

■ **Cine/Ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

M-au inspirat părinții mei. Sunt economiști și ei, am avut foarte multe cărți de teorie economică în casă, am crescut auzind discuții tehnice aplicate din domeniul economic.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Am învățat să iau examenele cu note cât mai mari: de bacalaureat, de admitere în facultate, examenele din timpul anilor de studii universitare și postuniversitare. Ulterior, m-am documentat foarte bine în activitățile pe care le-am avut de dus la îndeplinire. Mi-am propus să ajung cea mai bună din punct de vedere profesional dintr-un colectiv și am reușit de fiecare dată. Pentru că am învățat non-stop.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Nu este la fel de bine plătită precum slujbele din IT.

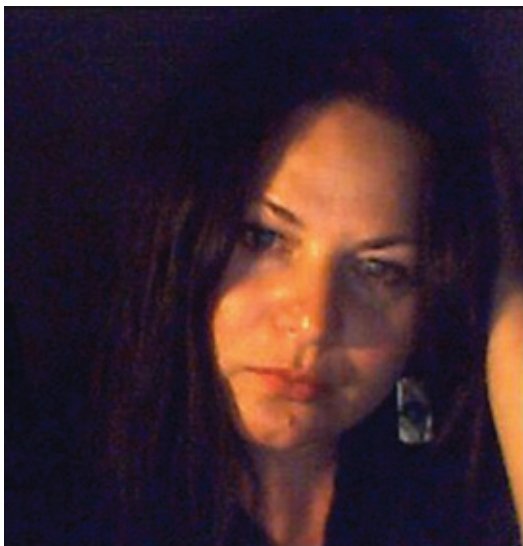
■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Îți permite să înțelegi foarte bine mediul economico-social-politic în care trăim cu toții. Un economist bun va fi foarte greu de manipulat de tot felul de factori disturbatori deoarece un economist bun este specializat în a cunoaște resorturile intime și fine care mișcă societatea.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Să își urmeze chemarea și vocea interioară chiar dacă pare imposibil de urmat acea cale profesională, din diverse motive sau prejudecăți. Dacă sunt pasionați de bucătărie, să învețe să devină bucătari chiar dacă sunt copii de procurori, dacă vor să devină judecători, să strângă din dinți și să învețe pentru a deveni judecători chiar dacă mama a abandonat școala din clasa a treia.

MONICA PLOSCARU

PSIHOLOG

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt psiholog specializat în psihoterapie experiențială și hipnoterapie.

■ **Cine/ Ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

Pentru mine a fost mai mult o întâmplare fericită, aș putea spune. Când am hotărât să dau admitere la Facultatea de Psihologie, eram mai mult atrasă de imaginea psihologului prezentată în filme sau în cărți. Nu știam dacă mi se potrivește, dacă-i pentru mine. Nici nu m-am întrebat, mai ales că eu am terminat liceul în 1993, iar în școli nu existau cabinete de consiliere și orientare școlară. Am avut noroc.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

Urmarea Facultății de Psihologie din cadrul Univ. "Al. I. Cuza", lași, experiența acumulată în calitate de psiholog școlar, formarea în psihoterapie experiențială pe parcursul a 4 ani, numeroase workshop-uri de la care am avut foarte multe de învățat.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Sunt cele legate de legislația privind statutul psihologului, precum și de prejudecățile oamenilor.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Permanenta dezvoltare, lucrul cu oamenii, din experiența cărora ai tot timpul de învățat.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Să se cunoască foarte bine, astfel încât să facă alegerile școlare și profesionale în acord cu ei înșiși, pe care să le coreleze apoi cu cerințele și oferta de pe piața muncii. Când spun să se cunoască, mă refer la pasiunile, valorile și abilitățile lor, la trăsăturile de personalitate. Dacă ești o persoană creativă, expansivă și nu-ți plac constrângerile nu îți alegi contabilitate, nu?

Consilierii școlari au instrumente cu ajutorul cărora elevii se pot cunoaște mai bine și pot face corelații între abilitățile, trăsăturile lor de personalitate și diverse meserii. Totul este foarte simplu, nu este nimic forțat. De asemenea, pot culege informații direct de la cei care urmează un anumit profil sau lucrează în anumite domenii. Acest proces ar trebui să înceapă înainte de examenul de capacitate. Ar fi ideal ca părinții să-și sprijine copiii în acest demers fără a alege în locul lor.

ALEX SESCOREANU

ARHITECT

■ **Ce profesie aveți?**

Sunt arhitect.

■ **Cine/Ce v-a inspirat în alegerea carierei?**

Prin liceu, aveam o înclinație spre grafică și desenam. Asta nu înseamnă că o făceam bine la început, dar o făceam des și asta m-a ajutat să evoluez. Apoi, am descoperit că aș putea pune în practică desenul asta dacă mă fac arhitect. Au contat oamenii pe care i-am găsit și de la care am învățat, dar a fost și dorința mea de a continua, chiar dacă câteodată era puțin mai greu.

■ **Care au fost pașii să ajungeți profesionistul de astăzi?**

La început, „m-am trezit” că desenam, iar această modalitate de exprimare putea fi dezvoltată. Apoi, am experimentat și am descoperit arhitectura. După care am văzut provocările pe care aceasta mi le-a adus în cale ca pe ceva pozitiv. În facultate, am fost ca un burete și am vrut să aflu cât mai multe. Iar în profesie am încercat să mă dezvolt pe lucrurile care îmi plăceau cel mai mult, dar și pe cele la care eram cel mai bun.

■ **Care sunt aspectele mai puțin plăcute ale profesiei?**

Orgoliul, facultatea, care e prea puțin practică, timpul pe care îl necesită dobândirea cunoștințelor, vei fi des în afara zonei de confort și multe altele. Conștientizând toate aceste aspecte mai puțin plăcute, am creat unelte pentru cei care aleg același drum de a deveni arhitecți. Unul dintre acestea este canalul de youtube Drawing rocks! (youtube.com/drawingrocks) care vine să ajute arhitecții ce vor să se dezvolte personal și profesional. Vorbesc aici despre multe probleme cu care m-am confruntat și eu de-a lungul dezvoltării mele. Astfel, încerc să umplu mici goluri dintre pietrele de temelie pe care le pun profesorii în facultate.

■ **Care sunt avantajele profesiei?**

Libertatea, statutul, banii sunt doar câteva dintre avantajele profesiei, dar trebuie câștigate. Toate acestea nu le vei obține doar pentru că ai trecut prin facultate. Facultatea e utilă în a-ți deschide ochii spre posibilitățile pe care le ai cu arhitectura. Va trebui să descoperi cum poți pune toată teoria în practică și să găsești oamenii cu care să faci acest lucru.

■ **Ce le-ați recomanda tinerilor care se află în situația de a-și alege viitoarea carieră?**

Fă ce simți și crede în tine. Pot părea la prima vedere sfaturi pe care le-ai mai auzit. Vei ajunge să le poți face dacă te vei conecta la tine, dacă vei observa

la ce ești bun, ce îți place și ce nu îți place să faci. Pentru a te putea observa așa, va trebui să experimentezi. Asta se aplică la multe profesii, să te implici în inițiative care te vor pune în diferite situații.

„**U**n învingător este cineva care își recunoaște talentele date de Dumnezeu, trudește pentru a le transforma în abilități și folosește aceste abilități pentru a-și îndeplini țelurile“

„**N**u spune nimeni că e ușor să știi cine ești la 18-19 ani, să faci alegeri care să îți marcheze viitorul și să ți le și asumi. Dar căutați să vă cunoașteți cât mai bine, experimentați și învățați mereu lucruri noi și nu vă îngrijorați. Fiecare are o cale de urmat, iar voi ați fost dintotdeauna pe acea cale și, oricât de greu ar părea, până la urmă veți vedea și direcția în care vă duce. Și veți înțelege ceea ce trebuie să faceți“

„**S**uccesul și eșecul în viață au foarte mare legătură cu alegerile pe care le facem. De aceea, este important să stabilim prioritățile strategice pentru creșterea noastră profesională. E adevărat că începuturile carierei sunt întotdeauna mai dificile, dar nu și dacă ne pregătim din timp. Să nu-și renege neamul, țara, părinții, profesorii!“

„**T**oți tinerii trebuie să aibă curajul de a-și alege meseria și cariera pe care și-o doresc, chiar dacă asta nu este întotdeauna pe placul celor apropiați. Trebuie să aibă puterea să lupte pentru a putea transforma pasiunile lor în practică. Puterea să depășească încercările vieții, să se ridice atunci când sunt căzuți și să nu se dea bătăuți orice s-ar întâmpla“

„**D**acă aș avea 14- 16 ani, aș renunța în fiecare zi la DOAR 30 de minute de activitate pe site-uri de socializare și gaming. Le-aș „pierde“ citind, evident, tot pe net, despre ce aș vrea să fiu peste 10-15-30 de ani. Pentru că atunci, peste 10-15-30 de ani, voi fi obligat să trăiesc, să mănânc, să cresc copii, să-mi cumpăr mașină, să merg în vacanțe și să plătesc netul, din ce știu și pot eu să fac“

„**C**ariera este o alegere pe care o faci cu sufletul. Dacă faci un lucru doar pentru câștig sau împins de voința unui părinte care te vrea într-un anumit domeniu, s-ar putea să ajungi încătușat de propria nefericire, într-un carusel din care nu te poți da jos fără să-l oprești“